

SPF-Aktuellt

SMÅTT och GOTT för Håbopensionärerna

Redaktion och ansvarig utgivare föreningens skrivarcirkel

1988.

Nummer 4

in-Ledaren

Nu är det åter dags för ett nytt nummer av vår tidning. Det verkar endast vara någon vecka sedan vi satt och plitade och skrev till den föregående.

Tiden har gått fort, kanske mycket beroende på att vi haft en så fin höst.

Ni börjar väl nu känna till tidningens innehåll, och vi tror oss om att ha funnit en bra utformning för den.

Men ni, våra kära läsare, får väl också större krav, och vi skall försöka att inte stelna till utan förnya oss och bli bättre. Detta kan ni hjälpa till med, genom att kritisera det ni tycker är dåligt och ge oss uppslag till förbättringar.

Även denna gång har vi blandat lite information och upplysning, poesi och prosa, glättigt och tänkvärt till en stunds läsunderhållning som kan vara bra att ha till hands nu när höstkvällarna börjar bli långa och mörka.

Redaktionen.

Ordförandens spalt

Fredag den 11 november. Vädret är disigt. Rå genomträngande snålblåst gör att utearbete inte är någon lockande sysselsättning.

Jag tittar i stället igenom listorna över de som är födda 1921 och 1922. Många av dessa, som blev pensionärer 1986 och -87 anslöt sig som medlemmar i vår förening.

Till stor nytta för oss alla ökade vårt förbund, distrikt och vår förenings medlemsantal, och därigenom vår styrka gent emot våra politiker.

Då vi blir många, blir vi en maktfaktor som de måste ta hänsyn till och lyssna på.

Vi kan dock bli ännu starkare om vi får med fler pensionärer och alla nypensionärer. Jag är övertygad om, att vi genom gemensamt arbete kan påverka dessa att ansluta sig till oss.

Dagens nypensionärer tycker att de är för unga för att ansluta sig till en pensionärsförening, men vi måste övertyga dem att det är nu de behövs. Det är de unga pensionärerna

som ger kraft åt de krav som vi ställer till våra politiker.

Vi blir ibland eftersatta i beslutsprocessen just därför att vi inte tillräckligt kraftigt kan hävda oss.

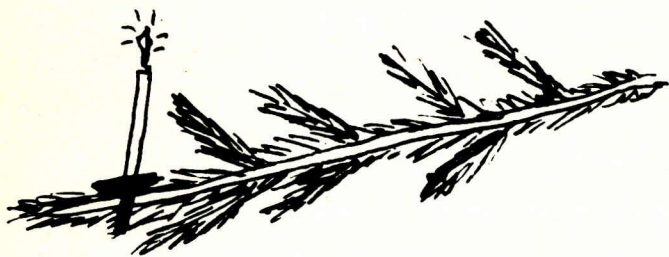
Vi skall också tala om vilken glädje och samhörighet som råder i vår förening.

Den gynsamma liv- och olycksfallsförsäkringen, samt att make eller maka också får vara med som medlem får vi inte glömma att berätta om.

Genom förenade krafter kan vi öka vårt medlemsantal och därmed nå det uppsatta målet

En trygg och meningsfull ålderdom.

Karl-Erik ordf.

Två pensionärer som varit skolkamrater möts.

- Jag har arbetat för samma chef i femtio år.

- Samma här. Jag skall fira guldbröllop i nästa månad.

Mannen:

- Du är bara vänlig mot mej när du vill ha pengar.

Hustrun:

Så du sejer. Jag är väl alltid vänlig mot dej.

Mannen:

- Ja, tyvärr.

Reseledaren har ordet:

Årets sista resa, med 40 deltagare, gick till Vin & Spritcentralens anläggning i Årstadal.

Gunnar Aastrup hade på ett förtjänstfullt sätt ordnat alla kontakter med Vin & Sprit.

Vi blev verkligen väl mottagna och fick veta mycket om vinets tillkomst, noggranna lagring m m, vilket refereras på annat ställe i tidningen.

Tack Gunnar för ett fint jobb.

Planerade resor första halvåret 1989

Januari: Teaterbesök på någon Stockholms-teater. Harry Phil kommer att informera.

Februari: Karlbergs slott.

Mars: Nya Globen.

April: Industribesök. Gunnar Aastrup har ett nytt intressant resmål i / bakfickan /.

Till alla er som deltagit i årets resor, vill jag framföra ett stort Tack. Det är genom er medverkan som den goda gemenskapen och den fina stämningen skapas.

Välkomna till ett nytt resår 1989.

Ha en lugn och fin Helg.

Anders Carlsson

**En liten liten man från Vreten
äpatsera i lägenheten.
Han plöteligt förargan
men gumman hans fann
att han fastnat bakom tapeten.**

Insändarnas bidrag

Hade hört att det är så modernt med kontaktannonser så jag började läsa dem i ett par tidningar som har sådana. I många av annonserna efterlystes kramgoa och keliga partners. Detta intresserade mig inte, eftersom jag enbart ville ha en trevlig brevvän.

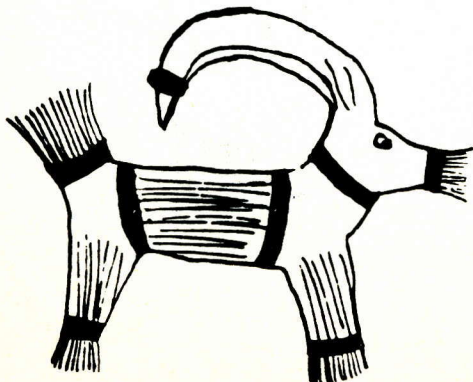
Valde omsorgsfullt ut några annonser där inte ovanstående krav ingick och svarade på dem. Samtidigt lät jag förstå, att jag inte tänkte bli varken sexpartner eller hushållerska.

Men det skulle jag inte ha gjort. Då var det genast slut med lusten att skriva brev.

Fast egentligen var det också bra, nu behövde jag inte offra så många brevpapper och frimärken på dessa egoistiska karlar.

Är vi kvinnor sexsymboler ända uppe i pensionsåldern, eller hemslavinnor? Har vi aldrig några andra värden hos det motsatta könet?

"Besviken kontaktsökare"

Öppna dina händer

eller

Mitt dåliga samvete talar

Öppna Dina händer
tag din broders hand i Din
sträck hjälpen genom länder
gör deras kamp till din.
Låt ingen ohjälpt stå
låt inga källor sina
låt alla fram till floden nå
låt ingen törsten pina.

Gör alla till Din broder
låt alla av Din kärlek få
vi ha ju alla haft en moder
som velat vid vår sida stå.
Men våra öden skifta
Du lever lugnt och stilla
men många lagar stifta
som gör Din broder illa.

Det finns så många händer
som behöver just Din hand
det finns så många länder
som behöver vänskapsband.
Ge av fulla hjärtan
stöd den tröttes fot
hjälp till att lindra smärtan
låt det bli din egen bot.

Du kan aldrig ge för mycket
Du har själv så mycket fått
ge för varje dag ett stycke
ge med fulla mått.
När Du med glädje ger så känn
Du torkar tårar, Du lättar stegen
Du lättar bördan för Din vän
för att han skall orka vägen
när han söker sig ett hem.

Astrid Karlsson

Resan till Luosa.

Vad betyder barndomens bilder för att dana en människa? Då jag ser den natur, där Dan Andersson växte upp, klarnar min bild av författaren betydligt.

Dessa milsvida skogar, blånande berg, glittrande sjöar och trolska myrar, måste ha påverkat ett känsligt barnasinne. Tillsammans med hans yttre fattigdom är det lätt att förstå det bottenlösa vemod som präglar så mycket av hans diktning.

Hans inre rikedom gav honom förmågan att bära fram all naturens skönhet, all längtan och alla sagor på ett sådant sätt att vi andra kan känna och se som han kände och såg.

Jag förmodar att här för omkring hundra år sedan var fråga om nästan väglöst land, att man vandrade på stigar mellan myrar och sjöar där det var lätt att se huldror och älvor i dimstråken under månskensnätter.

Säkert har hans diktning lockat fram tårar hos många, liksom den flera gånger gjort hos mej, men dessa tårar kommer av glädje över att någon kunnat spela på de strängar som så sällan används.

Hur skulle vi som vuxit upp bland sten och betong, eller ute på en stor slätt, kunnat lära oss förstå skogarnas viskningar och månstrålarnas lek över myrarna så som han kunnat lära sej?

Vi har i sanning mycket att vara Dan Andersson tacksamma för.

Själv är jag också tacksam över, att jag fått se den bygd, som säkert under lång tid kommer att förbindas med hans namn, Luosa och Skattlösa Berg.

A. K.

TÄND DITT LJUS !

Tänd ett ljus
när kvällens mörker fallit på
Tänd ett ljus
och stigen blir då lätt att gå.
Tänd ett ljus
för den som vilse gått
Tänd ett ljus
för den som porten nått.
Tänd ett ljus
om mörker är på egen stig
Tänd ett ljus
och skuggorna då skingrar sig.
Tänd ett ljus
för den som lämnat dig.
Tänd ett ljus
och tänk på tid som ännu var
då kärlekslågan brann så klar.
Tänd Ditt ljus
och låt det lysa klart och rent.
När DAGEN bräcker är det försent.
Tänd Ditt ljus!

Göte Ingelman Oktober 1988

Moster, 8.

Ingen, inte ens Kolar-Jonke med sitt skryt, kunde tävla med henne när det gällde att behandla sjuka djur. Hon behövde då minsann inte använda smält bly för att plocka bort en efterbörd eller vända på en kalv för att klara en kos förlossningsbesvär. Hur många griskultingar hade inte hon kastrerat åt bönderna runt om i byarna vid sjön - Vet du de du Jonke ?-

Jag satt bara och väntade på att Moster skulle komma med orden - å så får det bli-, men dom passade liksom inte in i det här sammanhanget, och uteblev.

För oss pojkar gick kvällstimmarna alldeles för fort. Vi satt alla tätt tillsammans på pinnsoffan och lyssnade och tittade på varandra då och då. Gökuret på väggen ovanför bordet slog nu tio och det var tid att gå till vila för oss alla.

Jonas, drängen, och Robert och jag hade våra liggplatser i bagarstugan på gårdstunet, och där hade Moster också bäddat åt Kolar-Jonke. Det dröjde inte lång stund förrän djupa snarkningar hördes från de väggfasta britsarna med sina doftande råghalmsstoppade madrasser.

Tidigt följande morron medan det ännu var daggvått i gräset, var det full aktivitet på gården. Den enda som tog det riktigt lugnt var huskatten. Hon satt på bron och kisade mot solen i väntan på att få följa Moster till lagårn.

Moster och Morbror och Jonas var först i farten, men Jonke kom omedelbart efter, ivrig att få komma iväg med Stjärna till Kolartorpet och den oroliga familjen.

Dagens olika arbetsuppgifter planerades vid frukostbordet. Dagen till ära bjöd Moster på "stänkvälling", smörbröd och nykokt kalvsylta. Kaffet, också dagen till ära, var kokt i nydiskad kaffepanna utan tillskott av gårdagens sump.

Kvällen tillsammans med Kolar-Jonke hade väckt många tankar till liv hos både Moster och Morbror. Kanske hade dom talat om en del saker sedan de hade lagt sej. Det märktes tydligt, särskilt på Moster, att nattens korta och tankefyllda timmar hade gjort henne en smula vemodig och ovanligt mjuk i sinnet. Hon kunde faktiskt bli sån ibland Moster. Det hände inte ofta, men nu...

Det var nog inte så lätt att lämna en kär och trogen vän från lagårn ifrån sej. Ett främmande bås är ett främmande bås, även hos kolar-Jonke, och hon har ju trots allt gett henne sex kalvar och massor av både mjölk och smör. Å så all den där tillgivenheten. Jaja.

-Hör du Jonke, jag har tänkt på en sak-, sa moster ovanligt lågmält. Jonke lyfte på ögonbrynen i undran över vad som nu skulle komma.

-Jo, ser du Jonke, ja har förstått att Stjärna kommer att få det lika bra hos er som hos oss, å så har du gått så hiskelit lång väg över skogen för att få tag i en så bra ko, så vi har bestämt att du ska få pruta tjugofem kronor på priset--.

Nu såg jag tydligt att Morbror höjde överraskat på ögonbrynen, och hur det ryckte i mustaschen. -Ja vi ha som bestämt så om priset, sa Morbror lika lågmält som alltid, å du har det väl inte så fett hemma du heller, med stugan full av ungar.-

Efter den kraftansträngningen av Morbror, var han nära att få stänkvällingen i fel strupe, men han harklade sej och sa:-det blir nog bra så-.

-Jo, så får det bli-, replikerade Moster

Kolar-Jonke blev alldeles torr i munnen. Aldrig förr hade han varit med om att någon halverat priset efter en överenskommen affär. När han skulle försöka att hitta ord för sin tacksamhet, så började han på alldeles fel sätt för att behaga.

-- Jamen-, började han försiktigt.

- Inget jamande om de nu-, avbröt Moster tvärt. Så fort jag har stökat undan här på morronen och fått iväg karlarna och korna till skogen, så ska vi ta dom två större pojkarna med oss, och jag ska ro dej och Stjärna över sjön. Då blir det inte så lång väg för dej att gå sen-.

Det var den planen Moster hade klar för sej redan kvällen innan, men hon behöll den för sej själv och bad Jonke stanna kvar över natten. Varje sommar när det var som mest brottom med höskörden, brukade Moster och Morbror ro sina kor över till Koholmen för et par veckors bete i det saftiga gräset mellan lövdungarna. Morron och kväll rodde Moster över till holmen för att mjölka. Det kändes så tryggt för Moster att ha djuren på holmen under den brådaste tiden, för där behövdes var-

Moster, 9.

ken gärdesgårdar eller annan tillsyn under dagarna.

Morbror hade just för kotransporternas skull tillverkat en särskild pråm med stadiga grindar omkring, och det var inget problem att dra den efter båten med två kor i taget, men det var ju lite jobbigt att ro förstås. Det hade alltid gått så bra med korna, men med grisen gick det inte lika bra förra året. Moster tyckte då att hon skulle låta grisen få följa med för ett par veckors frihet. Redan samma dag på eftermiddan hade grisen simmat hem igen och stod utanför farstubron och grymtade och bökade. Han trivdes inte på sommarnöjet utan längtade hem till sin egen lilla matho. Moster lät alltid sina sommargrisar gå nere vid sjökanten och böka i vassen, så alla fick en viss sjövana.

När Moster omsorgsfullt hade förklarat för Kolar-Jonke hur transporten skulle gå till, skakade han på huvudet och jag såg hans stora tvivel. Han brast ut i ett stort gapskratt, och måste till slut säga:

--Tänk, du är då precis som ditt rykte du--.

Robert och jag som var på året lika gamla, fick order av Moster att ösa bort vattnet från både båt och pråm och se till att grindarna kom på plats på pråmen och likaså kättingarna som skulle fästas vid båten. Två båtshakar skulle också tas med.

Kolar-Jonke blev nyfiken på hur den farkost var beskaffad som skulle föra hans nyförvärvade ko över sjön, så han följde med oss när vi gick ner till båten.

-Tror ni pojkar att det här spektaklet kommer att lyckas-?

-Ja nog kommer det att gå bra, sa Robert, såvida hon inte är släkt med våran fjolårsgris, för då kommer hon nog säkert hem igen.

Inne i lagårn stod Stjärna ensam och mumsade på ett skrovsmål nyslaget gräs. Dom andra var redan ute på skogsbetet på andra sidan myrängarna. Moster delade ut förhållningsorder till dom som skulle stanna hemma, och kokade en extra panna gott kaffe, och när allt var klart för avfärd var klockan inte mer än halv nio.

Jag och Robert följde Kolar-Jonke

till lagårn för att hämta Stjärna och leda henne ner till ko-pråmen. Moster var redan på plats för att kontrollera att allt var i ordning så att det kunde avlöpa enligt beräkningarna. Hon stod mitt i pråmen, bredbent och säker, färdig att ta emot Stjärna när vi kom. Hon band fast henne i relingen och gav mej och Robert order om att ställa oss på var sida om huvudet för att hålla ett vakande öga och för att ge trygghet.

Vid det här laget kunde vi konstatera att Jonke var mera nervös än kon. Moster och Kolar-Jonke gick över till roddbåten, och Moster tog hand om årorna. Robert tog båtshaken och stakade pråmen fri från strandkanten.

-Du ska få turas om med mej att ro, du Jonke, för det är ju inte så nära tvärs över sjön heller som du vet. Vi ska runda yttersta udden på Koholmen och sedan in i viken vid Gråmyrberget och skogen där du har dina hemmamarcker.

Moster bresade med benen och tog spjårntag mot spanten. Hon var van att ro, och med kraftiga årtag förde hon pråmen med Stjärna ut på blankt och stilla vatten. Hon tog ut färdriktningen och utan minsta plask med årorna, lämnade pråmen efter sej raka solfjäderformade svallvågor, och Stjärna stod lugn i sin flytande kätte mellan oss.

- Nu ser du Jonke, att mina kor dom har sjövana dom-

Mosters ansikte var rödflammigt av ansträngningen, alldeles som när hon var riktigt arg, och efter en halvtimme hade hon rundat östra udden på Koholmen.

När ny kurs var bestämd, var det Kolar-Jonkes tur att sätta sej på Mosters plats. Själv satte hon sej på aktertoften helt nära Stjärna. Även Jonke var en god roddare, och satt där trygg mellan årorna. Men det var första gången han hade en ko på släp. Han hade till och med byggt sej en egen båt en gång för länge sen, att ha för sina fisketurer på Mosjön, som låg inom den egna hemmaskogen.

Det tog ytterligare en halvtimme att ro innan de var inne i den vik där han och Stjärna skulle kliva ur för promenaden mot vidare öden. Han kände väl till strandförhållandena inne i viken, och fann en bra tilläggsplats.

Svar på Annas öppna brev i SPF-aktuellt nr 3 1988.

Tack för din omtanke om min hälsa. Nej jag har inte tagit mig vatten över huvudet när jag har föreslagit att Medborgarhuset skall byggas om.

Som du själv säger i ditt brev är den befintliga samlingslokalen nere i Rotundan alldeles för liten.

Vad vi i Centerpartiet vill göra, är att riva ut biograflokalen och där göra en stor samlingslokal, som är lämplig för dans och andra aktiviteter. Samtidigt vill vi göra om Rotundan till ett kafé.

Det är stor brist på samlingslokaler i kommunen, och vi får dela på det som finns. Jag kan inte se något hinder för SPF att ha sina sammankomster i Medborgarhuset också i fortsättningen.

Det bör i stället bli bättre då man slipper trapporna ner till Rotundan.

När servicehuset är byggt kommer efterfrågan på lokaler i Medborgarhuset att lätta, eftersom det blir en del samlingslokaler där.

Du kan vara lugn Anna. Centerpartiet kommer vi inte att tolerera att ni blir utan samlingslokal.

Till sist, Du skriver att vi ska ordna kurser för ungdomarna hur dom ska uppträda på allmän plats. Det anser vi nog att det åligger föräldrarna. Däremot måste vi från kommunalt håll se till att även ungdomarna får någonstans att vara.

Med vänlig hälsning

PS

Bengt.

Hoppas att även du är vid god hälsa

DS.

Insänt av Bengt Gusén Övergran,

FÄRDTJÄNSTEN

Lördagen den 22 Oktober hade De Synskadades Länsförbund i Uppland möte i Älvkarleby.

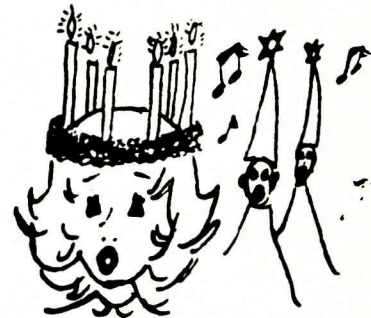
Två representanter från Lands-tinget och Kommunförbundet var närvarande för att informera om nya planer för färdtjänsten inom länet.

Förhandlingar pågår om att försöka skapa likformighet i bestämnelserna för färdtjänsten i de olika kommunerna.

I vissa kommuner får man åka över gränserna till andra kommuner, i andra inte. Självkostnaden varierar också mellan 15, 20 och 25 % i olika kommuner.

I dessa frågor försöker man nu förhandla fram likformighet, så att färdtjänsten ska kunna nyttjas inom hela länet och till en kostnad som inte får överstiga vad som gäller för kollektivtrafiken. Resultatet kan vi återkomma till senare.

GI

Svar På Tal.

Nisse var byns mest inbitne unghärl. Fruarna tröttnade aldrig på att pika honom för att han inte var gift.

Smedens Johanna och Pettersons Elsa träffade honom i affären och sa:

- Att du aldrig gifter dig Nisse.

Det finns de som är fulare än du, och ändå blivit gifta.

- Ja, jag kan se de, svarade Nisse.

Till Vin & Spritcentralen.

S. P. F. har varit på en ny bussresa. Denna gång till Vin & Spritcentralen i Årstadal.

Om nu någon trodde att vi inte skulle kunna gå rakt då vi kom där ifrån, kan jag upplysa er om att vi kunnat gå på kritstreck om så varit nödvändigt.

Vi blev väl mottagna, och bjöds först på ett mycket vackert bildspel. Detta troligen som motvikt till de torra fakta som sedan serverades om allt det våta.

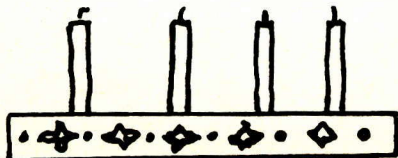
Produktionen var så hermetiskt innesluten i allt det rostfria, så det var endast i den äldsta delen, som vi kunde lukta oss till vad som fanns. Men så var det också conjac och likör som lagrades i de gamla vackra träfat som fanns där.

Det är bara att hoppas att innehållet var lika fint som de gamla träfaten.

Efter väl genomförd guidning bjöds vi på kaffe och kaka. Någon önskade kanske en cognac i stället för kakan, men det förblev i så fall bara en önskan.

Alla verkade dock nöjda med sin dag efter att ha fått se något som det ej är allom givet att beskåda.

"Nöjd medresenär"

FADER VÅR PÅ SVENSKA?

Kära myndighet som är i glas och betong.

Helgad vare din maktutövning.

Så även din aningslösa befolkning.

Ske din vilja, såsom i dina data-system, så och i våra hem.

Vår dagliga lag giv oss i dag.

Gör att vi snällt underkastar oss desamma och kolektivet.

Försök förlåta dem som taga egna initiativ..

Inled oss inte i självständigt tänkande, utan förmynda oss från allt ont.

Ty paragraferna är dina och merve-tandet,

och våra personnummer i evighet.

Amen.

"Vadan och varthän"

Tänkvört

Det är svårt att vara kvinna.

Man skall tänka som en man,

uppföra sig som en dam,

se ut som en ung flicka,

och arbeta som en häst.

KONTAKTANNONS.

kurvig dam "Bondrokoko" önskar brevkontakt med trevlig herre med ett glatt sätt och som har både humor och humör.

Svar till "Väntande Rosamunda"

198 00 Bålsta P.R.

Hur jag kan tänka mej en julotte predikan

Ärade lyssnare. Ni har säkert kommit hit i dag för att få höra en traditionell julottepredikan. Ni vill se framför Er Jesus som den väntade Messias vila på halmen i krubban. Ni tänker Er herdarna i sina långa mantlar med en böljande fårscock som omgivning. Ni vill se stjärnan från Betlehem i sin strålände glans på himmelen.

Det här till traditionen.

Men jag tänker inte tala om traditioner. Jag vill säga några ord om i dag.

Det vi gör i dag får inte bli traditioner. Då kommer vi att förgås.

Jag är glad att det är minnet av Jesu födelse vi firar. Om han blivit född i dag hade han nog endast med svårighet hittat tolv lärjungar som skulle kunna uppträda som hans efterföljare i kärlek och redlighet. Jesus hade med all säkerhet med oärliga människor att kämpa även på den tiden. Det fanns olydiga tjänstemän, oärliga hövdingar, krypare och lismare, tjuvar och rövare.

Men det fanns också ärliga människor som ville hjälpa sin nästa att göra det bästa av en svår situation.

När man ser på TV och läser sina tidningar i dag om allt fiffel och båg som finns bland dem som borde veta bättre kommer tanken: Var har den goda viljan och ansvaret för sin nästa tagit vägen?

Behöver vi en ny messias, någon med en sådan kraft i sin förkunnelse att människorna känner att här måste vi vända. Vi får inte fortsätta med våld, stöld, lögn och bedrägeri.

Men i dag är alla människor skyldiga till något av allt det som håller på att förstöra världen. Vi sprider gifter av allehanda slag. Många i stora mängder, men de flesta endast i så små mängder att de tycker sej helt oskyldiga. Alla slösar med jordens tillgångar så de inte räcker till åt alla. En stor del saknar både kläder och mat. Men det värsta är ändå att vi förstör för kommande släkten.

Borje vi inte i dag, på juldagens morgon lova att ärligt försöka dela på Guds gåvor så rättvist som möjligt mellan oss. Inte roffa åt oss mer

därför att vi är starkare. Att vara rädda om miljö och människor.
 Inte ge skäl till eftervärlden att säga att det var vi som förödde världen
 Världen har ändå bestått i miljoner år, borde vi då inte skämmas för att
 vara de som förstört den? Vere det inte en julklapp att ge till hela
 världen?
 Måste vi vänta på en ny Messias? Kan vi inte komma överens om att använda
 det förstånd som Gud har gett oss i skapelsen?

"En dagens kyrkobesökare"

K U R I O S A

GAMLA MÄTT OCH VIKTENHETER

hämtade från Nordisk Familjebok
 3-dje upplaga utgiven 1938.
Enligt 1600 talets förordning:

- 1 Lisspund = 8,5 kg. = 1/20 av ett skeppspund.
- 1 Skålpund. = 32 Lod.
- 1 Lod = 100 Ort.
- 1 Skålpund = 425,076 gram.
- 1 Kg. = 2,3526 Skålpund.
- Enligt Svenskt viktsystem in- till 1885, var 1/32 Skålpund viktualievikt = 4 Kvintin = 13,3 Gram.
- 1 Lod = 1/24 Libra Medicinalis = 1/2 Uns = 4 Drachmer = 12 Skrupel = 240 Gran = 309 Ass = 14,85 Gram.
- Som guld och silvervikt var
- 1 Lod = 1/16 av en lödig Mark = 4 Kvintin = 13,9 gram Guld eller 13,2 Gram Silver. (Jmf ovan Kvintin viktualievikt.)
- 1 Tunmland (förekommer ännu) = 56.000 Kv.fot = 4.936 Kvm. (Jmf. 1 Hektar = 100 Ar = 10.000 Kvm.)
- 1 Spannmålstunna = 56 Kannor = 147 Liter.
- 1 Öltunna = 48 Kannor = 125,6 L.
- 1 Spann = 1/2 Tunna = 73,5 Lit.
- 1 Kanna rymdmått flytande vara = 2,617 Liter.
- 1 Kappe rymdmått torra varor = 4,58 Liter.
- 4 Kappar = 1 Skäl.
- 1 Skäl = 18,32 Liter.
- 8 Skäl = 1 Tunna.

Det var allt vad vi kunde få ihop för den här gången, och inte bara den här gången, utan också för det här året.
 Vi på redaktionen vill tacka våra läsare för att ni har stått ut med oss och önskar er EN GOD JUL och ETT GOTT NYTT ÅR.
 Men var inte för säkra, vi kanske kommer tillbaka i nästa år.

Redaktionen.